

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Leonid Chirică în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătorei Căușeni din 19 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 28 mai 2014, în cauza penală în privința lui:

Sanduleac Victor Dumitru, născut la 05 iunie 1993, originar și locuitor în r-nul Ștefan-Vodă, s. Ermoclia, str. Iurii Gagarin 62.

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 14.02.2014– 19.03.2014;*

- *instanța de apel: 09.04.2014- 28.05.2014;*

- *instanța de recurs: 25.08.2014- 05.11.2014;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoria Căușeni din 19 martie, Sanduleac Victor a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.85 Cod penal, s-a adăugat parțial, la pedeapsa aplicata, partea neexecutată a pedepsei, stabilită prin sentința Judecătoria Ștefan Vodă din 26 februarie 2013, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 2 (doi) și 10 (zece) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Sanduleac Victor Dumitru, la 21.11.2013, în jurul orei 02.30, se deplasa la volanul automobilului de model „Renault Clio” cu numărul de înmatriculare B 117 AM, pe str. Mihai Eminescu din or. Căușeni, fără a dispune de permis de conducere. Fiind stopat de către colaboratorul de poliție a IP Căușeni și fiind suspectat de consum de alcool, Sanduleac Victor a fost transportat la IMSP Spitalul raional Căușeni, pentru efectuarea testării alcoolscopice. În cadrul examenului medical în vederea constatării faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și a naturii ei, Sanduleac Victor a refuzat categoric să-i fie efectuat examenul medical și prelevat sânge, deși i-au fost explicate consecințele refuzului.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Leonid Chircă a declarat apel în numele inculpatului Sanduleac Victor, fără a fi contestată vinovăția acestuia, în sensul aplicării unei pedepse mai blânde, nonprivative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal ai Curții de Apel Bender din 28 mai 2014, a fost respins apelul declarat cu menținerea hotărîrii instanței de fond.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a constatat starea de fapt stabilită precum că inculpatul Sanduleac Victor Dumitru, în circumstanțele expuse, conducînd unitatea de transport, nu dispunea de permis de conducere, iar fiind suspectat de consum de alcool, a refuzat să fie supus testării alcoolscopice, examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, fiind corect încadrate acțiunile inculpatului în baza art.264/1 alin.(4) Cod penal, cu semnele calificative: *refuzul conducătorului mijlocului de transport de testarea alcoolsopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, acțiune săvîrșită de către persoană care nu deține permis de conducere.*

De asemenea, instanța de apel a considerat, că la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond a ținut cont de toate criteriile privind individualizarea pedepsei, aplicîndu-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală și anume de căința sinceră a inculpatului care este neangajat în cîmpul muncii, mai des pleacă peste hotarele țării la muncă, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, potrivit cazierului judiciar, în perioada anilor 2010-2012, în privința lui Sanduleac Victor au mai fost intentate dosare penale pentru săvîrșirea cu intenție a infracțiunilor de furt, huliganism, tentativă de jaf și atragerea minorilor în activitate criminală.

Totodată s-a ținut cont și de faptul că, Sanduleac Victor la 10.11.2011, a fost condamnat prin sentința Judecătoreiei Ștefan -Vodă în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 1 an închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepse pe un termen de probă 1 an (f.d.37) și numai la 8 zile din data expirării termenului de probă, la 18.11.2012, a săvîrșit repetat intenționat alte fapte prejudiciabile. Prin sentința Judecătoreiei Ștefan Vodă din 26.02.2013, Sanduleac Victor a fost condamnat în baza art. 27,187 alin 2 lit. b), d), e) Cod penal și art.208 alin (1) Cod penal , la 2 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în temeiul art. 90 Cod penal pedeapsa numită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani (f.d.38-39).

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a reținut, că inculpatul Sanduleac Victor nu și-a făcut concluziile respective și nu s-a corectat în spiritul respectării legilor or, ultimul nu a manifestat un comportament exemplar și nu a îndreptățit încrederea ce i s-a acordat, săvîrșind cu intenție, în termenul de probă, o altă infracțiune, drept rezultat corect stabilindu-i o pedeapsă privativă de libertate, ținîndu-se cont și de prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală.

5. Împotriva hotărîrilor menționate, avocatul Leonid Chircă în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6)

Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului, în baza art.264/1 alin.(4) Cod penal să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu executarea separată a sentinței Judecătoriei Ștefan Vodă din 26 februarie 2013, aplicînd prevederile art.90 alin.(11) Cod penal.

În motivarea recursului se indică, că instanța de apel nici nu a discutat temeiul invocat de apărare în cererea de apel privitor la posibilitatea aplicării sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, altfel fiind spus, instanța de apel nu s-a pronunțat în decizia sa asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia, deoarece argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, ținîndu-se cont de toate circumstanțele cauzei.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Recurentul, potrivit recursului, ca temei de casare a invocat pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar din conținutul recursului rezultă pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală - hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Astfel, recurentul își exprimă dezacordul referitor la stabilirea pedepsei închisorii cu executare reală.

Instanța de recurs consideră că acest temei de casare nu este incident în speța dată, deoarece nu și-a găsit confirmarea, iar instanțele de fond și-au motivat just soluțiile adoptate, acordînd deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 și 78 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia și ținînd cont de prevederile art. 85 și 90 alin. (10) Cod penal.

În corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța de judecată stabilește pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal, care prevede

răspundere pentru infracțiunea săvârșită. La stabilirea pedepsei, instanța de judecată trebuie să țină cont de următoarele criterii:

- pedeapsa se aplică în limitele fixate în Partea specială a Codului penal;
- pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Așadar, sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 700 la 800 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an.

Prin urmare, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și a cuantumului pedepsei în cadrul procesului de individualizare a acesteia.

Prin hotărîrile contestate, inculpatului, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art.85 Cod penal s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicata partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătorei Ștefan Vodă din 26 februarie 2013, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani 10 (zece) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De menționat este și faptul, că cauza a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de alin. (1) art. 75 Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luînd în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După cum se observă din sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului, aceasta prevede pedepse alternative pentru fapta săvârșită și anume amenda, munca neremunerată în folosul comunității și pedeapsa cu închisoare.

Conform alin. (2) art. 75 Cod penal, instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei.

În speță Colegiul penal, consideră juste concluziile instanțelor de fond precum că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința inculpatului nu poate fi atins, decît prin aplicarea pedepsei cu închisoare și executare reală. La baza acestei concluzii, corect a fost reținut faptul că, deși infracțiunea săvârșită de inculpat se

clasifică potrivit alin. (2) art. 16 Cod penal, ca una ușoară și sunt prezente circumstanțele atenuante ca recunoașterea vinei și căința sinceră, totuși nu poate fi neglijată prezența condamnării inculpatului prin sentința Judecătorei Ștefan Vodă din 26.02.2013, de unde rezultă, că inculpatul nu și-a făcut concluzii necesare și în termenul de probă stabilit, săvârșește din nou o infracțiune cu intenție, chiar dacă e una ușoară, dar care putea genera urmări prejudiciabile societății și nemijlocit inculpatului.

În viziunea instanței de recurs, semnificativ este și acel fapt că inculpatul fiind anterior condamnat prin sentința Judecătorei Ștefan-Vodă din 10.11.2011, numai la 8 zile din data expirării termenului de probă, a săvârșit repetat intenționat alte fapte prejudiciabile, ceea ce denotă că pedepsele neprivative de libertate nu-și ating scopul de corectare și reeducare a inculpatului, iar comiterea infracțiunilor, deși diverse, capătă caracter sistematic pentru inculpat, ceea ce nu este tolerant în societate.

Împrejurările sus menționate, indică și la justa aplicare de către instanța de apel, a prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, deoarece acestea se aplică potrivit art. 90 alin. (10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendare condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, fapt ce este incident și în cazul dat.

Referitor la argumentul recurenților, precum că instanțele pripit au conchis aplicarea unei pedepse mai aspre și nu a ținut cont de dispozițiile art. 90 alin. (11) Cod penal, Colegiul penal le consideră nefondate, deoarece în opinia instanței circumstanțele privind personalitatea inculpatului nu sunt în măsura de a convinge despre posibilitatea aplicării acestor prevederi. Din materialele cauzei rezultă că acesta nu dispune de o caracteristică exemplară și nu sunt stabilite careva circumstanțe excepționale, ce ar indica în cazul lui Sanduleac Victor la prezența condițiilor stipulate de art. 90 alin. (11) Cod penal.

În acest context, instanța de recurs indică, că aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1), (11) Cod penal nu constituie o obligație a instanței ci un drept al acesteia de a aplica prevederile articolului menționat.

Astfel, Colegiului penal, statuează că pedeapsa cu închisoare și modalitatea de executare a acesteia stabilită inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte similare, or aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Din considerentele enunțate, Colegiul, constată că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Rezumînd cele expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar afecta hotărîrea atacată sub aspectele invocate, astfel ajunge la concluzia că recursul este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Leonid Chirică în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătorei Căușeni din 19 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 28 mai 2014, în cauza penală în privința lui Sanduleac Victor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 03 decembrie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu